

full DOMINICAL

CARTA DOMINICAL

† CARDENAL JOAN JOSEP OMELLA OMELLA
Arquebisbe de Barcelona

El diumenge de l'alegria

Avui celebrem el IV Diumenge de Quaresma, anomenat, segons la tradició de l'Església, Diumenge *Laetare*. *Laetare* és una paraula llatina que significa «alegrar-se», ja que l'antífona d'introducció de l'Eucaristia d'avui comença amb aquestes joioses paraules del profeta Isaïes: «Alegreu-vos amb Jerusalem, feu festa tots els que l'estimeu. Estigueu contents tots els qui portàveu dol per ella» (Is 66,10).

Aquest diumenge, en plena Quaresma, està vestit de certa alegria. Avui els preveres i diaques poden fer servir vestits litúrgics de color rosa, un color intermediari entre el morat de la Quaresma i el blanc de la Pasqua. A més a més, aquest diumenge també es pot adornar l'altar amb flors.

Voldria compartir dos motius pels quals ens podem alegrar aquest dia. El primer és que avui l'Església

ens recorda que s'acosta la Pasqua. Certament, falten poques setmanes perquè celebrem la passió i resurrecció de Crist. La victòria de Crist sobre la mort i la trobada amb Jesús ressuscitat omple de goig tots els qui creiem en Ell i volem seguir-lo.

El segon motiu el podem descobrir si llegim i meditem les lectures de l'Eucaristia d'avui. La primera lectura ens recorda que Déu estima el seu poble malgrat les seves infidelitats (2Cr 36,14-23). En la segona, l'apòstol Pau ens diu que, malgrat els nostres pecats, Déu ens ha tornat a donar la vida, ens ha fet ressuscitar amb Crist. Finalment, en el passatge de l'Evangeli d'avui, podem llegir que Déu ens estima tant que ha donat el seu Fill únic per salvar-nos (cf. Jn 3,16).

Sens dubte tenim molts motius per alegrar-nos. Déu mai no es cansa de nosaltres, sempre ens es-

tà buscant. Déu sempre ens espera amb els braços oberts. El seu amor perdona, transforma els nostres cors i ens torna l'esperança.

Avui, Diumenge *Laetare*, també és un bon dia per recordar que fa només uns mesos celebràvem el desè aniversari de l'exhortació apostòlica del papa Francesc *Evangelii gaudium*. En aquest document, el Papa ens demana que siguem apòstols alegres. La font de la nostra felicitat és Jesucrist. Tal com ens diu el Papa, amb Jesucrist al costat nostre «sempre neix i reneix la joia» (EG 1).

Benvolguts germans i germanes, l'alegria és l'ADN dels deixebles de Crist. Demanem a Déu que, en aquest temps de Quaresma, ens ajudi a acollir el seu amor infinit amb el cor alegre. Ell sempre ens ajuda a aixecar-nos i a emprendre novament, amb ànim, el nostre camí.

ENTREVISTA

Drets de la infància

IMMA AMADEO

«Quan una institució té clara la seva missió és normal que vagi madurant i evolucionant cap a estadis més rics i complexos», assegura Imma Amadeo, cap de comunicació de Diktya Foundation, una entitat impulsada pels Germans Maristes que pretén treballar pels drets de la infància i fer-ho en xarxa amb altres entitats. «És un pas lògic, si es tenen en consideració els objectius que s'han perseguit durant els darrers 10 anys: treballar des d'un enfocament de drets, per la promoció, la prevenció, la protecció i la participació de nenes, nenes i adolescents, en tot el que tingui a veure amb els drets de la infància», argumenta.

Aquesta fundació és una aposta clara dels Germans Maristes pels drets dels infants...

Diktya Foundation és el fruit d'un compromís institucional clar i de l'aprenentatge en xarxa de la pràctica concreta dels darrers anys. Quan parlem de voluntat i compromís institucional ho fem tenint molt present la feina del Consell provincial i dels provincials dels darrers anys. Hi ha canvis pel fet que hi ha persones que volen que hi hagi canvis.

Com es visualitzarà el seu treball?

Diktya té dues vessants, una interna que treballa en la xarxa marista, i una altra que promou la col·laboració amb altres institucions i entitats que tenen una finalitat com la nostra. Un dels projectes a nivell extern, en aquest cas amb Edelvives, és que les nostres formacions com *Trencar el silenci* puguin ser utilitzades per altres organitzacions i congregacions.

Per què cal el treball de tothom per avançar en la protecció de la infància?

La promoció, prevenció i protecció dels drets de la infància necessita no només de la col·laboració de totes les organitzacions que hi treballen, sinó també dels diferents governs i de la societat en general. És amb tothom que aconseguirem un canvi de cultura, un canvi dels models mentals de tot allò que té a veure amb els drets dels infants.

Òscar Bardají i Martí

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ

Acompanyar amb el testimoni de la paraula

Darrere nostre hi ha moltes persones que ens han ajudat a ser amb les seves paraules i els seus fets. Algunes, a més, ens han ajudat a ser cristians. Ben segur, amics lectors, que esteu pensant en alguns noms importants en les vostres vides. Però i el nostre testimoni envers els qui ens segueixen? Què hem de fer? Què hem de dir?

La nostra paraula ha de ser una paraula lliure i compromesa. Compromesa amb allò que està al servei de la persona i en la construcció d'un món de justícia, pau i desenvolupament, en la construcció del Regne. Lliure amb la llibertat dels fills i filles de Déu que neix de donar un testimoni humil, senzill, respectuós, entenedor, sincer i esperançador.

Acompanyar en el camí del creixement en la fe, ens ha de portar als pares, avis, mestres, mossens, professors, monitors... a proposar-los una experiència de cristianisme que esdevingui una veritable experiència religiosa, experiència fonamentada i fonamentadora.

El nucli de la paraula que els adreçem ha de ser l'Evangelí, el que Jesús deia i feia, concretat en uns valors que no són aliens a la pròpia vida ni a l'esdevenir del món. En l'horitzó proper, el trobament.

Apropar a Jesús, obrir a la irrupció de Déu en la pròpia vida. Un recés, una tro-

bada de Pasqua, una pregària comunitària, l'eucaristia... Apropar a Jesús, en el servei a les persones en les quals pateix, mor i ressuscita. Servei als infants en el lleure, als ancians en la seva soledat, als marginats en les carències, als nouvinguts en l'acolliment, als malalts en la companyia... sense negligir, en el moment que sigui possible, la formació que ofereix una catequesi, un cateumenat, un curset, un cercle d'estudis, un llibre...

Els adolescents i els joves han d'arrel·lar-se en els eixos de l'Evangelí i han d'assolir un cristianisme que és amor i servei generós perquè neix d'una experiència espiritual, fonamentada en la pregària, que apropant-nos a Jesús ens apropa als altres, que apropant-nos als altres ens apropa a Jesús.

Els adolescents i joves han de descobrir en els seus educadors en la fe, testimonis de Déu i del seu amor, del Déu que estima la vida, emissaris del Regne, que, des de la coherència, ofereixen un missatge que obre a una nova manera de relacionar-se amb els altres, de viure seguint l'Evangelí.

«Que així resplendeixi la vostra llum davant de la gent perquè vegin les vostres bones obres i glorifiquin el vostre Pare del cel» (Mt 5,16).

Lectures de la missa diària i santoral

11. ■ Dilluns (lit. hores: 4a setm.) [Is 65,17-21 / Sl 29 / Jn 4,43-54]. Sant Eulogi, prev. de Còrdova i mr. (859); santa Àurea (Oria), vg., abadesa de Villavelayo (Castella); santa Rosina, vg.

12. ■ Dimarts [Ez 47,1-9.12 / Sl 45 / Jn 5,1-16]. Sant Innocenci I, papa (401-417); sant Maximilià, militar mr. (295); sant Bernat, bisbe; sant Teòfan, monjo; sant Lluís Orione, prev. salesià.

13. ■ Dimecres [Is 49,8-15 / Sl 144 / Jn 5,17-30]. Sant Roderic (Rodrigo) i sant Salomó, mrs. (863) a Còrdova; santa Patrícia, mr.; sant Ramir (s. VI), monjo i mr.

14. ■ Dijous [Ex 32,7-14 / Sl 105 / Jn 5,31-47]. Sant Arnal, abat benedictí i mr. (1255); santa Matilde (†958), emperadriu germànica; santa Florentina, vg.

15. ■ Divendres [Sa 2,1a.12-22 / Sl 33 / Jn 7,1-2.10.14.25-30]. Santa Madrona (s. II), vg. i mr. de Tossalònica; sant Ramon (Raimundo) de Fitero, abat català, fund. Orde de Calatrava; sant Climent Maria Hofbauer, prev. redemptorista.

16. ■ Dissabte [Jr 11,18-20 / Sl 7 / Jn 7,40-53]. Sant Agapit (†341), bisbe de Ravenna; sant Heribert, bisbe de Colònia (999); sant Ciriac i companys, mrs. (308) a la Via Salària; sant Abraham (s. IV), ermità, de Mesopotàmia; santa Eusèbia, vg.

17. ■ † Diumenge vinent, V diumenge de Quaresma (lit. hores: 1a setm.) [Jr 31,31-34 / Sl 50 / He 5,7-9 / Jn 12,20-33]. Sant Patrici (†461), bisbe i evangelitzador d'Irlanda. Sant Josep d'Arimatea, seguidor i amic de Jesús.

DIUMENGE IV DE QUARESMA

[Aquest diumenge es poden llegir les lectures del cicle A, amb el prefaci propi del cec de naixement: *1Sa 16,1b.6-7.10-13a / Sl 22 / Ef 5,8-14 / Jn 9,1-41* (o bé: *9,1b-9,13-17.34-38*)].

Lectura del segon llibre de les Cròniques (2Cr 36,14-16.19-23)

En aquells dies, tots els grans sacerdots i el poble reïncidien continuament en la culpa d'imitar tots els costums abominables de les altres nacions, profanant així el temple del Senyor, que ell havia consagrat a Jerusalem. El Senyor, Déu dels seus pares, els enviava cada dia missatgers que els amonestessin, perquè li dolia de perdre el seu poble i el lloc on residia. Però ells es burlaven dels missatgers de Déu, no feien cas del que els deïa i escarnien els seus profetes, fins que el Senyor arribà a enutjar-se tant contra el seu poble que ja no hi havia remei. Llavors els caldeus incendiarer el temple de Déu, derrocaren les muralles de Jerusalem, calaren foc a tots els seus palaus, i destruïren tots els objectes preciosos. El rei dels caldeus deportà a Babilònia els qui s'havien escapat de morir per l'espasa, i se'ls quedà per esclaus d'ell i dels seus fills, fins que passaren al domini persa. Així es complí la paraula que el Senyor havia anunciat per boca de Jeremias: el país fruï dels anys de repòs que li pertocaven; tot el temps que quedà desolat, el país va reposar, fins haver complert setanta anys.

Però l'any primer de Cir, rei de Pèrsia, el Senyor, per complir la paraula que havia anunciat per boca de Jeremias, desvetllà l'esperit de Cir, rei de Pèrsia, perquè promulgues, de viva veu i per escrit, un edicte que deïa: «Cir, rei de Pèrsia, fa aquesta declaració: El Senyor, el Déu del cel, m'ha donat tots els reialmes de la terra, i m'ha encomanat que li construis un temple a Jerusalem, ciutat de Judà. Si entre vosaltres hi ha algú del seu poble, que el Senyor sigui amb ell i que hi pugui».

Salm responsorial (136)

R. Si mai t'oblidava, Jerusalem, que se m'encasti la llengua al paladar.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes (Ef 2,4-10)

Germans, Déu, que és ric en l'amor, ens ha estimat tant que ens ha donat la vida juntament amb Crist, a nosaltres que érem morts per les nostres culpes. És per gràcia que Déu us ha salvat. I juntament amb Jesucrist ens ha ressuscitat i ens ha entronitzat en les regions celestials, perquè davant dels segles que vindran quedí ben clara la riquesa de la seva gràcia i la bondat que ha tingut per nosaltres en Jesucrist. A vosaltres, que heu cregut, us ha salvat per gràcia; no ve de vosaltres; és un do de Déu. No és fruit d'unes obres, perquè ningú no pugui gloriar-se'n. Som obra seva: Ell ens ha creat en Jesucrist, per dedicar-nos a unes bones obres, que ell havia preparat perquè visquem practicant-les.

† Lectura de l'Evangelí segons sant Joan (Jn 3,14-21)

En aquell temps, digué Jesús a Nicodem: «Com Moisès, en el desert, enlairà la serp, també el Fill de l'home ha de ser enlairat, perquè tots els qui creuen en ell tinguin vida eterna. Déu estima tant el món, que ha donat el seu Fill únic, perquè no es perdi ningú dels qui creuen en ell, sinó que tinguin vida eterna. Déu envià el seu Fill al món no perquè el condemnés, sinó per salvar el món gràcies a ell. Els qui creuen en ell, no seran condemnats. Els qui no creuen, ja han estat condemnats, per no haver cregut en el nom del Fill únic de Déu. Déu els ha condemnat perquè, quan la llum ha vingut al món, s'han estimat més la foscor que la llum. És que no es comportaven com cal. Tothom qui obra malament té odi a la llum i es vol quedar en la foscor, perquè la llum descobriria com són les seves obres. Però els qui viuen d'acord amb la veritat, sí que busquen la plena llum, i que tothom vegi què fan, ja que ho fan segons Déu».

Lectura del segund libro de las Crónicas (2Crón 36,14-16.19-23)

En aquellos días, todos los jefes, los sacerdotes y el pueblo multiplicaron sus infidelidades, imitando las aberraciones de los pueblos y profanando el templo del Señor, que él había consagrado en Jerusalén.

El Señor, Dios de sus padres, les enviaba mensajeros a diario porque sentía lástima de su pueblo y de su morada; pero ellos escarneían a los mensajeros de Dios, se reían de sus palabras y se burlaban de sus profetas, hasta que la ira del Señor se encendió irremediabilmente contra su pueblo. Incendiaron el templo de Dios, derribaron las murallas de Jerusalén, incendiaron todos sus palacios y destruyeron todos los objetos valiosos. Deportó a Babilonia a todos los que habían escapado de la espada. Fueron esclavos suyos y de sus hijos hasta el advenimiento del reino persa.

Así se cumplió lo que había dicho Dios por medio de Jeremias: «Hasta que la tierra pague los sábados, descansará todos los días de la desolación, hasta cumplirse setenta años».

En el año primero de Ciro, rey de Persia, para cumplir lo que había dicho Dios por medio de Jeremias, el Señor movió a Ciro, rey de Persia, a promulgar de palabra y por escrito en todo su reino: «Así dice Ciro, rey de Persia: El Señor, Dios del cielo, me ha entregado todos los reinos de la tierra. Él me ha encargado construir un templo en Jerusalén de Judá. Quien de entre vosotros pertenezca a ese pueblo, puede volver. ¡Que el Señor, su Dios, esté con él!».

Salmo responsorial (136)

R. Que se me pegue la lengua al paladar si no me acuerdo de ti.

Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Efesios (Ef 2,4-10)

Hermanos: Dios, rico en misericordia, por el gran amor con que nos amó, estando nosotros muertos por los pecados, nos ha hecho revivir con Cristo —estáis salvados por pura gracia—; nos ha resucitado con Cristo Jesús, nos ha sentado en el cielo con él, para revelar en los tiempos venideros la inmensa riqueza de su gracia, mediante su bondad para con nosotros en Cristo Jesús. En efecto, por gracia estáis salvados, mediante la fe. Y esto no viene de vosotros: es don de Dios. Tampoco viene de las obras, para que nadie pueda presumir. Somos, pues, obra suya. Dios nos ha creado en Cristo Jesús, para que nos dediquemos a las buenas obras, que de antemano dispuso él que practicásemos.

† Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 3,14-21)

En aquel tiempo, dijo Jesús a Nicodemo: «Lo mismo que Moisés elevó a la serpiente en el desierto, así tiene que ser elevado el Hijo del hombre, para que todo el que cree en él tenga vida eterna. Porque tanto amó Dios al mundo, que entregó a su Unigénito, para que todo el que cree en él no perezca, sino que tenga vida eterna. Porque Dios no envió a su Hijo al mundo para juzgar al mundo, sino para que el mundo se salve por él.

El que cree en él no será juzgado; el que no cree ya está juzgado, porque no ha creído en el nombre del Unigénito de Dios. Este es el juicio: que la luz vino al mundo, y los hombres prefirieron la tiniebla a la luz, porque sus obras eran malas. Pues todo el que obra el mal detesta la luz, y no se acerca a la luz, para no verse acusado por sus obras. En cambio, el que obra la verdad se acerca a la luz, para que se vea que sus obras están hechas según Dios».

COMENTARI

Alegrem-nos, fem festa perquè Déu ens estima

MN. JOSEP SERRA I COLOMER

Canonge de la Catedral de Barcelona

Allò més gran i més bonic que una persona pot experimentar, és sentir-se estimat i estimar. Estimat per Déu i estimat pels germans.

No tothom estima de la mateixa manera: de vegades es fa amb molt d'afecte; d'altres amb una presència callada al costat, un gest o una mirada; amb una conversa oberta i franca, donant bons consells o ajudes materials; però també hi ha moments que un és estimat a través d'actituds i qüestions que d'entrada no agraden: un toc d'atenció, uns punts amb exigències, un crit d'alerta, una correcció, i fins i tot, hi pot haver un càstig merescut.

Són moltes les persones que al llarg de la vida ens han estimat i ens estimen. De vegades, ni ens n'adonem, i no sabem correspondre prou bé l'amor que ens han manifestat.

També són moltes les persones que hem ajudat i estimat, i que estimem molt sincerament, encara que no sempre ens hagin correspost.

¡Quin gran do i qualitat ens ha donat Déu! Ell ens estima i ens ha fet capaços d'estimar. Alegrem-nos-en i donem-li gràcies.

L'evangelí ens diu: «Déu estima tant el món, que ha donat el seu Fill únic perquè no es perdi ningú dels que creuen en Ell. [...] Déu envià el seu Fill al món, per salvar-lo gràcies a Ell»

¡Quin goig, quina felicitat podem experimentar! L'Amor de Déu transforma en llum les tenebres que podem trobar en la nostra vida.

No en sabem gaire d'estimar, i amb facilitat ens surt el nostre egoisme, les nostres misèries i les nostres penes. Ens venen com unes nuvolades als nostres ulls i al nostre cor, i no sabem descobrir que hi ha persones que ens valoren i estimen i, que fins i tot, són capaços de sacrificar-se pel nostre bé, per ajudar-nos.

! Si ens costa descobrir l'estimació dels que veiem i tenim al costat, més ens pot costar descobrir, valorar i agrair l'amor de Crist-Jesús, que no veiem físicament, que ens vol donar amb plenitud la seva vida i estimació.

No ens cansem de fer camí amb aquella pau i alegria que Jesús ens dona, i encara que ens toqui experimentar contratemps i dificultats, sabem que l'esforç i el patiment ens conduiran a la veritable felicitat amb el Senyor, fent comunitat amb tots els germans que estimem i ens estimen. Servim al Senyor i als germans, amb alegria.

ACTIVITATS DEL SR. CARDENAL

Vetlla de Pregària per les Vocacions. El proper dissabte, 16 de març, a les 19.30 h, amb motiu de la festa de Sant Josep, el cardenal Joan Josep Omella presidirà la Vetlla de Pregària per les Vocacions al Seminari Conciliar de Barcelona. Per a més informació i inscripcions, podeu accedir al web: <https://vocacions.barcelona>

AGENDA

Lectorat i acollit de seminaristes al Seminari Conciliar. El proper dijous, 11 de març, a les 19.30 h, Mons. David Abadías, bisbe auxiliar de Bar-

celona, conferirà el lectorat i acollit a uns seminaristes del Seminari Conciliar de Barcelona (c/ Diputació, 231).

Curs monogràfic: Els temples egipcis. De l'11 de març al 26 d'abril, s'imparteix un curs en modalitat en línia que pretén aproximar-se als edificis mil·lenaris a través de diverses perspectives per il·luminar no tan sols la seva funció, sinó també la seva concepció religiosa i les seves característiques. Organitzat per l'Escola de Llengües Clàssiques (ELC) i l'Institut Superior de Ciències Religioses de Catalunya (ISCREB).

Taula rodona: «Conflicte social, malestar i civisme». El proper dijous, 14 de març, a les 19 h, se celebrarà aquesta taula rodona a càrrec de Josep Cañabate, Montserrat Iglesias i Tomàs Gil. Modera: Joan Lluís Pérez Francesch, membres de l'Observatori de Civisme i Valors de la Generalitat de Catalunya. Organitzat per l'Institut Emmanuel Mounier de Catalunya. (c/ Diputació, 231).

Predicació quaresmal: «Qui és Jesús per a mi?». El proper dijous, 14 de març, a les 19.15 h, Mons. David Abadías, bisbe auxiliar de Barcelona, pronunciarà la darrera predicació quaresmal a la Catedral de Barcelona. (Pla de la seu, s/n).

Espai d'Interioritat Francesc Palau. El proper dijous, 14 de març, a les 19 h, tindrà lloc la conferència «Sant Domènec, amb els peus descalços sortim a predicar», a càrrec de sor Lucía

Caram, dominica i impulsora de la Fundació del Convent de Santa Clara, de Manresa. (c/ de la Immaculada, 53-55).

any consecutiu, amb la direcció de Pasquale Bavaro, que accentuarà la seva proposta espacial per destacar la magnificència de la nau gòtica del Pi i que permetrà que hi ressaltin el text dramàtic i la música de l'època conservada a l'Arxiu de Santa Maria del Pi.

Catequesi amb catecúmens. El proper dissabte, 16 de març, tindran lloc les catequesis mensuals a la Catedral de Barcelona. A les 18 h, celebració de l'Eucaristia i, a les 19 h, catequesi per a catecúmens (a la capella del Sant Crist de Lepant). Per a més informació: tel. 620 030 530.

Monestir de Sant Pere de les Puel·les. El proper dissabte, 16 de març, de 10 a 13 h, amb la Gna. M. Teresa Furest, podreu compartir un espai per escoltar, pregar i meditar. Inscripció a: resso.stpere@gmail.com (c/ Anglú, 55).

Consulta altres actes de l'agenda diocesana

LLIBRES

Objetivo Medjugorje, de Pablo Rioja. Aquest llibre de 200 pàgines, editat per Custodian Movies SL, és llibre de viatges, misteri i una cerca incansable de si mateix que

porta l'autor a viure experiències que el canvien per complet, a la vegada que lluita contra les seves pròpies creences. Objetivo Medjugorje és un relat periodístic sincer en què l'autor narra en primer persona la seva pròpia experiència, al mateix temps que aporta entrevistes i altres testimonis.

Sant Francesc d'Assís o gairebé, d'Agustí Boadas Llavat.

Aquest llibre de 154 pàgines, editat per l'Editorial Claret, s'adreça, com Francesc, al qui és pietós, ric, pobre, noble, treballador, menyspreat, estimat, prudent, simple, clergue o laic. I ho fa intentant recollir l'essencial de la seva vida per oferir-lo a persones que es pregunten, tal vegada candorosament, sobre la complexitat del fenomen franciscà i el seu sentit avui.

CARTA DOMINICAL

El domingo de la alegría

Hoy celebramos el IV Domingo de Cuaresma, llamado, según la tradición de la Iglesia, Domingo *Laetare*. *Laetare* es una palabra latina que significa «alegrarse», ya que la antifona de introducción de la Eucaristía de hoy comienza con estas gozosas palabras del profeta Isaías: «Alégrate, Jerusalén, reuníos todos los que la amáis, regocijaos los que estuvisteis tristes» (Is 66,10).

Este domingo, en plena Cuaresma, está revestido de una cierta alegría. Hoy los presbíteros y diáconos pueden usar vestidos litúrgicos de color rosa, un color intermedio entre el morado de la Cuaresma y el blanco de la Pascua. Además, este domingo también se puede adornar el altar con flores.

Quisiera compartir dos motivos por los que podemos alegrarnos en este día. El primero es que hoy la Iglesia nos recuerda que se acerca la Pascua. Ciertamente, faltan pocas semanas para

que celebremos la pasión y resurrección de Cristo. La victoria de Cristo sobre la muerte y el encuentro con Jesús resucitado llena de gozo a todos los que creemos en Él y queremos seguirlo.

El segundo motivo lo podemos descubrir si leemos y meditamos las lecturas de la Eucaristía de hoy. La primera lectura nos recuerda que Dios ama a su pueblo a pesar de sus infidelidades (2Cr 36,14-23). En la segunda, el apóstol Pablo nos dice que, a pesar de nuestros pecados, Dios nos ha dado de nuevo la vida, nos ha hecho resucitar con Cristo. Finalmente, en el pasaje del Evangelio de hoy, podemos leer que Dios nos ama tanto que ha entregado a su Hijo único para salvarnos (cf. Jn 3,16).

Sin duda tenemos muchos motivos para alegrarnos. Dios nunca se cansa de nosotros, siempre nos está buscando. Dios siempre nos espe-

ra con los brazos abiertos. Su amor perdona, transforma nuestros corazones y nos devuelve la esperanza.

Hoy, Domingo *Laetare*, también es un buen día para recordar que, hace solo unos meses, celebrábamos el décimo aniversario de la exhortación apostólica del papa Francisco *Evangelii gaudium*. En este documento, el Papa nos pide que seamos apóstoles alegres. La fuente de nuestra felicidad es Jesucristo. Tal como nos dice el Papa, con Jesús a nuestro lado «siempre nace y renace la alegría» (EG 1).

Queridos hermanos y hermanas, la alegría es el ADN de los discípulos de Cristo. Pidamos a Dios que, en este tiempo de Cuaresma, nos ayude a acoger su amor infinito con el corazón alegre. Él siempre nos ayuda a levantarnos y a emprender de nuevo, con ánimo, nuestro camino.

† CARDENAL JUAN JOSÉ OMELLA OMELLA
Arzobispo de Barcelona